

Beszámoló

Határtalanul! - HAT-KP-1-2024/1-000359

Erdély - 2025. május 4-9.

Székelyföld varázsa

A Bajai III. Béla Gimnázium 7.B osztálya 2025. május 4-9-ig vett részt a Határtalanul program HAT-KP-1-2024/1-000359 pályázati azonosítóval ellátott kirándulásán. A pályázatot 2024 júliusában nyújtottuk be, ami pozitív elbírálást kapott. A pályázat célja az volt, hogy kapcsolatot teremtsünk az erdélyi magyarsággal, erősítsük az együvé tartozás érzését, megismerjük Erdély természeti értékeit, kulturális örökségét.

Előkészítő szakasz:

A Határtalanul program nyitóelemeként közösségi nevelés órákon előkészítettük az utazást. Az utazó gyermekek megismerkedtek a kirándulás programjával: digitális térképen megkerestük kirándulásunk helyszíneit, megnéztük az előző évben készült kisfilmet az erdélyi kirándulásról, illetve a Hazajáró című műsor néhány részletét. A Barangoló digitális tartalomtár különböző játékos feladatainak megoldásával betekintést nyertünk a térség kultúrájába, történelmébe, néprajzába.

Megtanultuk a székely himnuszot. Megismerkedtünk a buszos utazás szabályaival. Megbeszéltük, hogy mit érdemes magukkal vinni, mit kell bepakolni egy többnapos kirándulásra. Szülői értekezlet keretében a szülők is tájékoztatást kaptak a program céljáról, a szükséges teendőkről.

Kirándulás:

Első nap

Nagy várakozással telve indultunk neki a hosszú útnak, a terveknek megfelelően, 2025. május 4-én reggel 5 órakor.

Először Arad legfőbb nevezetességét, az aradi vértanúknak emléket állító Szabadság-szobor emlékművet koszorúztuk meg, ami a Megbékélés terén áll, 1890-ben készült, Zala György alkotása. A szabad Magyarországot jelképező Hungáriát ábrázolja. Hideg Marianna vezetőnk elmesélte a szobor hányattatott sorsát, ami végül 1999-ben került mai helyére. A helyszínen tanulói előadás formájában meghallgattuk Gali Máté szerzeményét, A magyar Golgotát.

Második megállónk a dévai várrom előtt volt. Felelevenítettük irodalmi emlékeinket, Kőmíves Kelemenné balladáját.

A következő állomásunk a Hunyadi család ősi fészke, a 13. században gótikus stílusban épült Vajdahunyad vára volt. A lovagteremben középkori fegyverekből álló kiállítást tekintettünk meg. Fotózkodtunk az 1870-es években Steindl Imre – az országház tervezője – tervei alapján restaurált lépcsőn.

Utunk során, Kenyérmezőhöz érve, megemlékeztünk Kinizsi Pál hajdani győztes csatájáról. Az esti órákban érkeztünk meg Székelyszentlélekre, a Becsali Panzióba, ahol finom vacsorával vártak bennünket.

Második nap

Első állomásunk az egykori Udvarszék kulturális központja, a „legmagyarabbnak tartott” erdélyi város: Székelyudvarhely volt. A Küküllő partján idegenvezetőnk a város történelmét mutatta be. Elsétálunk a főtérre, ahol megnéztük a református templomot, kollégiumot, illetve a város makettjét.

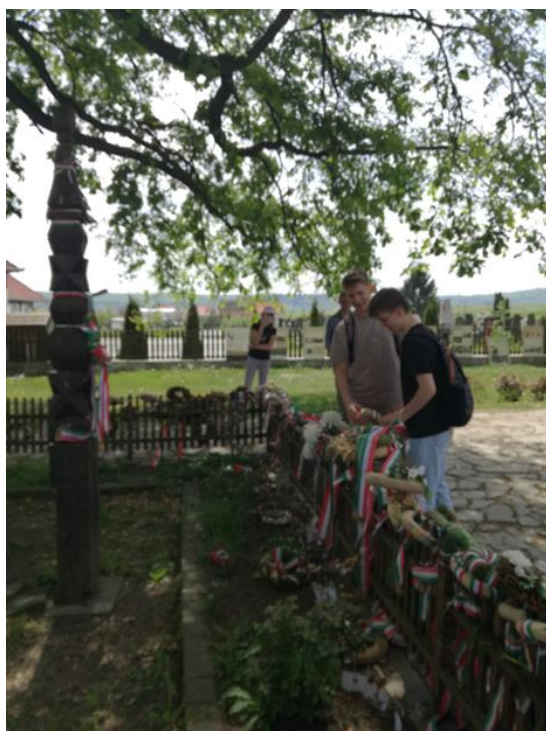

Ezután a szoborparkba mentünk, ami emléket állít a magyar-székely történelem 13 kiemelkedő alakjának, köztük a székelyek mitikus őseinek, Csaba királyfinak is.

Következő megállónk Szejkefürdőn volt. Itt először a dombtetőn lévő sír felé vezető 16 különböző stílusban faragott székelykapu szimbólumaival ismerkedtünk meg. Majd megkoszorúztuk Orbán Balázs síremlékét.

Buszra szállva utunk a híres székely író, Tamási Áron szülőfalujába, Farkaslakára vezetett, ahol fejet hajtottunk és koszorút helyeztünk el a szerző sírja előtt.

Újra útra keltünk. A fazekas mesterség ősi központja, Korond felé tartottunk. Itt szabad program keretében nézelődhattunk, vásárolhattunk a kirakodóknál.

Végezetül Szovátára, a messze földről híres gyógyfürdőhelyre vitt utunk. Körbesétáluk a tavat, és a sósziklákat is megnéztük.

Este a bőséges vacsora után ráadásul még kemencében frissen sült pityókás kenyeret is kóstolhattunk.

Harmadik nap

Székelykeresztúron áthaladva megemléktünk Petőfi utolsó estéjét. Fehéregyházán koszorút helyeztünk el a Petőfi emlékhelynél.

Majd a Fogarasi-havasokba indultunk. A világhírű Transzfogarasi úton reménykedtünk, hogy hátha egy kóbor medvebocsot látunk, de ez sajnos nem sikerült. Felvonóval közelítettük meg a Bilea-tavat. Egész úton csodálatos látvány tárult elénk. A hegyekben még a hó volt az uralkodó. Sikerült hógolyóznunk is.

A programot újra kellett terveznünk, mert a csoport azt a hírt kapta, hogy a Parajdi Sóbánya az esőzések után nem látogatható. Így egy új programelemmel gazdagítottuk kirándulásunkat. A gyülekező esőfelhők ellenére megcsodáltuk Segesvár belvárosát. A várnegyed macskaköves utcái mindennél hitelesebben idézték fel a középkori erdélyi világ regényes hangulatát, szépségét.

Negyedik nap

Homoródfürdőn a borvizek tulajdonságait, keletkezését ismerhettük meg. Majd megízleltük ezt a jellegzetes italt.

Csíkszeredán a késő reneszánsz stílusban épült Mikó-várát néztük meg, ami jelenleg a Csíki Székely Múzeumnak ad helyet. Tárlatvezetésen ismertették velünk a székelyek történelmét, szokásvilágát, illetve magának a városnak a történetét.

A város vallási életének egyik meghatározó épületére, a Makovecz Imre által tervezett Millenniumi-templomra is rácsodálkozhattunk.

Csíksomlyón a ferences kegytemplomban fohászkodhattunk a főoltáron lévő, fából készült Mária-kegyszobor előtt. Sok mindent megtudtunk a Csíksomlyói búcsú köré szerveződő összmagyarság találkozóról is. Majd átadtuk adományainkat a Böjte Csaba által alapított árvaház (Dévai Szent Ferenc Alapítvány) lakóinak.

Osztályunk megkoszorúzta a Tolvajos-tetőn álló Hármaskeresztet.

Máréfalván a Rozetta Ifjúsági Egyesület bemutatójában gyönyörködtünk, majd egy közös tánctanulásra került sor.

Meglepetésként megkóstolhattuk a híres tejfölös máréfalvi lepényt.

Ötödik nap

Gyergyószentmiklóson Bara István helyi termelő a fenntartható gazdálkodás feltételeiről tartott egy igen érdekes ismertetőt. A növénytársítások lehetőségeit mutatta be.

A Zetelaki víztározó szépségében gyönyörködhettünk.

Egy újabb meglepetés ért bennünket, hisz mindenki kétszer is lecsúszhatott a Gyilkos-tó melletti bobbályán.

Majd a zuhogó eső ellenére bejártuk a Gyilkos-tó környékét és a Békás-szorost. Megismertük kialakulásukat, a valódi földrajzi okokat, illetve a hozzájuk tartozó legendákat is.

Hatodik nap

Becsomagoltunk, hazafele vettük az irányt. Leszálltunk a Tordai Sóbánya mélyére. Megismertük a hajdani sókitermelés módját. Megcsodáltuk a harang alakú Mária Terézia tárna földalatti tavát, közepén sószigettel.

Kalotaszegen áthaladva megemléítettük a környék népművészetének, néphagyományainak jellemzőit.

Majd fotószünet következett a Király-hágón.

Nagyváradon megnéztük a kanonoksort, meglátogattuk a római katolikus székesegyházat, majd megkoszorúztuk Szent László királyunk szobrát.

Nagyszalontán felkerestük a Csonka-tornyot, majd megkoszorúztuk Arany János szobrát. Rozsványi Dávid Nagyszalonta, Csonka-torony című versének elmondásával tisztelegtünk Arany János művészete előtt.

Fáradtan, de felejthetetlen élményekkel gazdagodva érkeztünk haza.

Értékelő óra:

2025. május 13-án közösségi nevelés órán értékeltük az Erdélyben megtapasztaltakat. Power Point-os bemutatóval áttekintettük (egyres napokra lebontva) utazásunk állomásait. A diákok csoportmunkában összefoglalták az egyes napok tapasztalatait, tanulságait, élményeit. Elmesélték, hogy milyen emléktárgyakkal gazdagodtak. Majd reflexióként közösen összegeztük, hogy tervezett céljaink mennyire és milyen módon valósultak meg. Fényképeink, videóink segítségével újból átéltek ennek a fantasztikus utazásnak minden pillanatát. Megismertük Erdély híres természeti képződményeit, történelmi és irodalmi emlékhelyeit, a határon túli magyarságot. A program megvalósulásával magyarságtudatunk erősödött. A Bajai III. Béla Gimnázium hetedikesei nevében köszönjük, hogy egész életünkre szóló élményekben részesülhettünk!